

letnik XXXVIII

1. januar / prosinec 2017

št. 1

ŽIVLJENJE JE PREKRATKO, DA BI BRALI SLABE KNJIGE (angleški pregovor)

Leta 2015 je v naši državi izšlo skoraj 5.000 različnih knjig in brošur. Če bi hoteli v enem letu prebrati vse, bi jih morali vsak dan prebrati več kot 13. To seveda ni mogoče, pa tudi vsako natisnjeno besedilo ni vredno naše pozornosti.

Zadnja nedelja v januarju je nedelja Svetega pisma. To je priložnost, kot piše na straneh Svetopisemske družbe Slovenije, da se Bogu zahvalimo za dar zapisane Božje besede, da se spomnimo bogate svetopisemske dediščine pri nas in da razmislimo o tem, kako bolje »ravnati« z Božjo besedo.

Sveto pismo, ki nam daje osnovna navodila za srečno življenje (sreča ima danes enake zakonitosti kot pred dva tisoč leti), lahko spoznavamo na različne načine. Ena od možnosti je, da doma na vidno mesto obesimo vse tri odlomke, ki smo jih slišali pri nedeljski maši, in jih prebiramo vsak dan do naslednje nedelje. Hkrati pa morda pozabimo na vse druge odlomke in duhovne misli, ki nam jih ponujajo iz dneva v dan. Bog namreč ne pravi, naj odrinemo na široko, ampak na globoko.

Andrej Praznik

SPREOBRNENJE – IZKUŠNJA KRISTUSOVE MILOSTI

Natančno mesec dni po božiču (25. januarja) se Cerkev spominja spreobrnjenja farizeja Savla v poznejšega apostola Pavla.

Savel je kot zagrizen farizej hlepel po moriji zoper kristjane. Gospodovo hrepenenje po njem je bilo veliko in želel si je, da bi postal tisti, ki se bori za Božje kraljestvo. Takšna je želja Boga za vsakega izmed nas. Nekaterim za ta korak daje konkretna znamenja, tako kot je Savel moral najprej oslepeti, da je kasneje z notranjimi očmi uvidel Resnico. Brž je videl, se dal krstiti in takoj začel v shodnicah oznanjati, da je Jezus božji Sin. Spreobrnjenje je sad, izkušnja Božje milosti. Tega se je apostol Pavel zavedal, saj v pismu Korinčanom pravi: "Jaz sem namreč najmanjši izmed apostolov (...), ker sem preganjal Božjo Cerkev. Po Božji milosti pa sem to, kar sem, in njegova milost ni postala prazna" (1 Kor 15,9-10). Spreobrnjenje apostola Pavla ni bilo v prvi vrsti moralna sprememba, ampak izkušnja Kristusove milosti, ki spreminja. Obenem je bilo klic k novemu poslanstvu: vsem oznanjati tistega Jezusa, katerega je do takrat preganjal. Pavel je v tistem trenutku razumel, da Kristus živi in je navzoč v svojih učencih ter da oni živijo v Njem. Klic, da postane apostol, ni bil utemeljen na Pavlovih človeških zaslugah, temveč na neskončni dobroti Boga, ki ga je izbral in mu zaupal to poslanstvo (1 Tim 1,12-14).

Sama tako močnega spreobrnjenja kot farizej Savel (gledano s človeškimi očmi) v življenju še nisem doživela. Morda je to posledica »varnega« razmerja z Gospodom – včasih bolj mlačno, včasih bolj goreče –, ki pa je. Bog si želi, da bi bil najin odnos živ, rodoviten, zato me vedno znova vabi k spreobrnjenju. Najbolj konkretno spreobrnjenje doživljam vsakič, ko po spovedniku prejmem odpuščanje grehov in doživim neskončno Božje usmiljenje, ki me vrača nazaj k Očetu. Božja naklonjenost in obljuba, da si ti Bog z nami, sta zame gotovo vstopna kamna, ki me vabita k spreobrnjenju. Moja naloga je, da ostajam budna, čuječa in pozorna na Božjo naklonjenost in da ne mislim, da si jo moram šele pridobiti ali zaslužiti. Ne, spreobrnjenje nima nič skupnega s tem, kako sem jaz »fajn«, sposobna, pametna ... in kako se moram še spremeniti, da bom še bolj »fajn«. Spreobrnjenje je proces srca, zaupanja, izročanja in zavedanje, da je vse, kar smo in imamo, velik dar od Boga. V bistvu je to vsak trenutek mojega življenja, ko se odločam za dobro, ko ljubim svojega bližnjega kot samega sebe in z življenjem samim slavim Njega, ki me je ustvaril.

Nekoč je učenec vprašal učitelja: »Kdaj je pravi čas, da se spreobrnem?« Ta mu je odgovoril: «En dan pred smrtjo.» Torej, vsak trenutek, saj ne vemo ne dneva ne ure, ko nas pokliče Oče k sebi.

Bogu hvala za svetnike, apostole, ki nam kažejo na Njega, h kateremu se moramo obračati, spreobračati, mu zaupati, ker nam je naklonjen in nas je izbral (5 Mz 7,7).

ZAPOVEDANI CERKVENI PRAZNIKI

Kateri sploh so? Zakaj so zapovedani? Praznovanje na splošno je nekaj lepega. Praznovanje z Gospodom pa je nekaj osebnega, je nekaj, za kar se človek odloči. Nihče ne more nikomur ničesar zapovedati, sam se mora odločiti. Imamo štiri zapovedane praznike (zapovedani praznik je tisti, ki pride po koledarju tudi med tednom in ga praznujemo kakor nedeljo):

- Božič, 25. december;
- Sveto Rešnje telo in kri – prvi četrtek po nedelji Svete Trojice;
- Marijino vnebovzetje – 15. avgust, največji Marijin praznik;
- Vsi sveti – 1. november.

Zapovedani prazniki so del našega življenja, del vseh nas (bi morali biti).

- Božič nam je dan, da se nam Bog razodene v človeški podobi. Želi se nam približati v otroku, želi, da bi mi vzpostavili odnos z njim. Sami vemo, da nas malo Dete najbolj nagovori; tako je nebogljeno, vendar prečudovito. Kajti Bog se razodeva v nebogljenih stvareh.
- Življenje brez evharistije bi bilo pusto in prazno. Sveto Rešnje telo nas okrepi in obogati s svojimi darovi. Po prejemu evharistije lahko postajaš boljši človek, se spreminjaš in napreduješ v svoji veri.
- Marija je tista, ki je vse to omogočila. Dejala je: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji volji.« Če ne bi bilo Marije, se dogodki božiča ne bi mogli uresničiti. Globoko ji moramo biti hvaležni, se ji zahvaljevati in jo prositi, kajti ona naše prošnje posreduje Bogu. Marija nam je zgled, kako vse tegobe prenašati vdano in potrpežljivo. Verjetno je tudi ona preko evharistije dobivala moč za življenje. Bog jo je izbral za Jezusovo mater že ob njenem spočetju.
- Praznik vseh svetih – ob zaključku našega življenja bomo lahko pobirali sadove našega dela, če bomo gradili odnos z Bogom, se z njim srečevali pri nedeljskih mašah in na zapovedane praznike. Tako bomo dosegli svetost in našo veliko noč v nebesih.

Cerkev zapovedane praznike izpostavlja zato, ker so to najpomembnejši dogodki, da vzpostavimo odnos z Bogom. Kajti potrebno je le to, da zapustimo starega človeka in se vrnemo v Očetovo hišo – hišo usmiljenja in dobrote, hišo, ki nas krepi in bogati, hišo, ki daje nov smisel našemu življenju. Božja ljubezen naj bo pravi razlog našega življenja. Tako bo v naših srcih zrasel globok mir, sprijaznjenost s seboj, zaupanje, da smo zaželeni in ljubljani, izjemni in enkratni. Zaupanje Božji besedi je hrana za telo in dušo. Človek ne živi samo od zemeljskega kruha, ampak od kruha svete evharistije, ki te popelje v izkušanje Božje bližine. Le eno je potrebno: biti v odnosu z Gospodom, kajti vse mine, Bog pa ostaja za vse čase.

GOSPODOVO RAZGLAŠENJE

Sveti trije kralji so krščanski praznik, ki ga praznujemo 6. januarja v spomin prihoda treh kraljev: Gašperja, Mihe in Boltežarja, ki so se prišli poklonit novorojenemu Detetu. Ker so Sveti trije kralji razglasili novico o Jezusovem rojstvu, se ta praznik v Cerkvi uradno imenuje Gospodovo razglašenje ali epifanija (grško: epifania = razglasitev). Izraza razglašenje in trije kralji si nista nasprotna, temveč se med seboj dopolnjujeta. Z razglašenjem svojega sina se je Bog začel razodevati poganom. V epifaniji (prikazovanju) so zajeti trije dogodki, ki so vsak po svoje razglasili Kristusovo božanstvo: poklonitev modrih, Jezusov krst v Jordanu in ženitovanje v Kani Galilejski.

Pastirje so k Jezusu privedli angeli, ki so se prikazali na nebu, modrece pa zvezda. Modri oziroma učenjaki so prišli z Vzhoda. Zvezda, ki se jim je prikazala, je bila »čudovit jezik z neba«, ki je razglašal Božjo slavo. Ker se je za nekaj časa skrila, so se ustavili pri kralju Herodu in se pozanimali, kje se je rodil Mesija. Kralj Herod o tem ni ničesar vedel, zato je naročil, naj se nazaj grede ustavijo pri njem in poročajo, kje se je rodil kralj. Želel je namreč, da bi oni vohunili zanj. Herod predstavlja človeka, ki ne priznava Božje volje, ampak samo svojo. Vidi samo lasten dobiček in je pripravljen uničiti vsakogar, za katerega meni, da mu skuša zamajati kraljevi stolček. Ker so bili kralji v spanju opozorjeni na Herodov naklep, so se vrnili po drugi poti. Herod pa je zato naročil poboj nedolžnih otrok. Za take »herode« pa ne more biti razglašenja; zaslepljeni so, ne vidijo, ker nočejo videti.

Bog se je lahko razglasil le preprostim ljudem, pastirjem v Betlehemu v Judeji. Njim so angeli razglasili rojstvo Božjega sina, ti pa so povedali ljudem v okolici. A ljudje se niso ganili, niso pohiteli v Betlehem, kot bi pričakovali od njih, ki so težko pričakovali Mesijev приход. To je značilno tudi za nas. Dobro vemo, kaj pomeni hoditi za Kristusom, a manjka nam poguma, da bi to uresničili. Vemo, da je Jezus danes med revnimi, ponižnimi in trpečimi.

Glavni akterji Gospodovega razglašenja so modri – trije kralji. Ne poučujejo nas z besedami, ampak z dejanji. Bog se jim je razodel znotraj njihove izkušnje. Uporabil je sredstva, ki so jih imeli na voljo. Raziskovali so nebo, zagledali zvezdo, niso se obotavljali, ampak hitro odšli na pot. »*Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu šli poklonit.*« Takoj so se odzvali. Ni jih vodila radovednost, ampak resnična pobožnost.

Na praznik Gospodovega razglašenja nas Božja beseda sooči s tremi primeri in vsak izmed njih pomeni življenjsko izbiro: Herod, pastirji, modri. Komu hočemo biti v življenju podobni? Modri so se po obisku pri Herodu ponovno podali na pot in se silno razveselili, ko so ponovno uzrli zvezdo; vse kaj drugega pa izkušajo tisti, ki so mirno ostali doma.

Trije kralji so detetu Jezusu prinesli tri darove: zlato (simbolizira Kristusovo dostojanstvo), kadilo (simbol njegovega mesta večnega duhovnika) in miro (olje za maziljenje trupel, ki že ob rojstvu spominja na njegovo trpljenje in smrt).

Tudi mi se potrudimo in pojdimo počastit Kristusa, ki sije iz evangelija kakor zvezde na nebu, Kristusa, ki je umrl za nas. Pričujmo zanj in se odpravimo po novi poti.

Anica Kumer

VEROUKARJI DELALI DOBRA DELA PO ZGLEDU SV. MIKLAVŽA

Tako težko sem čakala na dan, ko nas obišče sv. Miklavž. Ker sva s sestro želeli presenetiti mamico, ko pride iz službe, sva se takoj, ko sva prihiteli iz šole, lotili dela. Pospravili sva kuhinjo, zložili posodo iz pomivalnega stroja, posesali po tleh in zložili *čunje*. Pripravili sva peharje in ko je mami prihitela domov, je bila zelo vesela, saj po navadi stanovanje ne izgleda tako lepo. IM

V soboto sem naredila marsikaj, npr. pometla stopnice, lupila krompir, pripravila sobo, sama sem vadila saksofon ... Mami pa je najbrž še najbolj prav prišlo, ko sem obesila *čunje* in pazila na Andraža. Nanj sem pravzaprav pazila dvakrat, le da je enkrat spal. Takrat je potem mami lahko likala brez skrbi. Nanj sem gledala tudi, ko se je mami tuširala. Za Andraža je lepo skrbeti tudi takrat, ko ti potem česa ni treba narediti. JJ

V torek, 6. 12. 2016, sem pri maši dobil bombone od Miklavža. Ko sem prišel domov, sem videl, da jih je zelo veliko. Potem sem jih preštel in videl, koliko jih dobi vsak. Dal sem jih v vrečke in nanje napisal ime. Na skrivaj sem jih dal na mesta, kjer jih bodo po vsej verjetnosti opazili. Bili so srečni, vendar niso vedeli, od koga so. BP

V soboto zjutraj sem se zbudila in začela pospravljati sobo. To običajno dela mami. Odločila sem se zato, da bom vsaj malo podobna sv. Nikolaju. Najprej sem pripravila oblačila v omaro, nato sem pobrisala okna in prah, pometla in pobrisala tla. Potem sta me prosila še brat in sestra. In tudi njima sem pometla, pobrisala prah in pomila okna in tla. Mami je bila zelo vesela, kajti običajno vse to opravi sama. ES

Po zgledu svetega Miklavža sem staršem naredila dobro delo. Ne da bi mi kdo kaj rekel, sem počistila kuhinjo, pripravila iz stroja (kar običajno naredi kdo drug) ter obesila oprana oblačila. Mislim, da bi vsi morali delati dobra dela, pa ne samo na Miklavžev dan, temveč tudi vse druge dni. Mislim, da bi moral biti sv. Miklavž vsem zgled ter da bi morali vsak dan narediti vsaj eno dobro delo svojim prijateljem ali družini. TF

Pri veroučni uri smo za domačo nalogo dobili opis dobrega dela, ki smo ga naredili staršem v tednu sv. Nikolaja. V soboto na vse zgodaj zjutraj, ko sem vstala, je prišel ati iz garaže v kuhinjo. Dejal je, da ne more sam priviti nekaterih vijakov pri traktorju. Vprašala sem ga: »Ali ti lahko jaz kako pomagam?« Rekel je: »O, to pa ne verjamem.« Dejala sem mu: »Pa poskusiva.« Odšla sem v kabino traktorja, ati pa mi je dal ključ. Tako sva vsak iz ene strani privila vijake. Ati je potem dejal: »Brez tebe ne bi mogel popoldne v gozd.« Ker mami ni bilo iz službe, sem mu pripravila tudi malico in še pospravila stanovanje. Počakala sva mami in nato smo skupaj pripravili kosilo. Po kosilu pa smo s sestrama namlele koruzo za živali in jih nato tudi nakrmile. To je le nekaj mojih dobrih del tega tedna. KL

JAKA

1. RAZRED

Dragi bratje in sestre!

Če sem vas na nedeljo Kristusa Kralja vabila k dobrodelnosti in nakupu adventnih venčkov, vam sedaj z veseljem sporočam, da je moje vabilo padlo v »dobro zemljo in obrodilo obilen sad«. S prodajo adventnih venčkov in vašimi darovi smo zbrali 732 €.

Hvala za vse vaše darove in veliko pomoč afriški misijonarki Sabini Kern. Če vemo, da je 1 € na dan dovolj za preživetje petčlanske afriške družine, bo z našim darom imelo en dan preživetja zagotovljenih 732 afriških družin ali pa bodo za ta denar lahko kupili kar 1464 kg riža. In prav zato vsak dar pomeni veliko upanje za otroke in družine. Bog vam povrni!

Andreja Žakelj v imenu vseh, ki smo sodelovali pri dobrodelni akciji adventnih venčkov.

Izdala Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. Odgovarja: Igor Jereb, župnik.
Župnijski telefon: ☎ 041 703 578, mobilni duhovni pomočnik: Jakob Kralj: 031 850 443
✉ zupnija.ziri@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>, TRR: 07000-0000846221

Duhovnik je na voljo po vsaki sveti maši.

Naklada: 750 izvodov